

ה"ת 58705/01/20 - א.ר. מוסא בע"מ נגד המשרד להגנת הסביבה - המשטרה הירוקה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 58705-01-20 א.ר. מוסא בע"מ נ' משטרה ירוקה

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה

המבקשת: א.ר. מוסא בע"מ ע"י ב"כ עו"ד פייסל

נגד

המשיבה: המשרד להגנת הסביבה - המשטרה הירוקה

החלטה

מבוא

בפניי בקשת המבקשת מיום 26.1.20 להחזרת תפוס מסוג משאית מספר רישוי 21-671-70 שנתפסה ביום 22.1.20 בחשד לביצוע עבירה לפי חוק שמירת הניקיון וזאת ביום 20.1.20 (להלן - התפוס).

תמצית טענות הצדדים

המבקשת 1 טוענת כי היא הבעלים הרשום של הרכב, וכי הרכב נתפס בהיותו בשטח פרטי ומבלי שביצע כל עבירה שהיא. המבקשת טוענת כי אמנם אותה משאית נתפסה במסגרת הליך קודם בגין עבירה נטענת קודמת ואולם משהוגשה הודעת תשלום קנס כנגדה בגין העבירה הקודמת יש לראות את ההליכים הקודמים ככאלה שמוצו. עוד נטען כי נסיבות התפיסה הפעם אינן מקימות עילה וכי התפיסה עצמה אינה מידתית וכי ניתן לנקוט בדרך מידתית יותר.

לחלופין עתרה להורות על שחרור המשאית בתנאי הפקדה תוך העברת הכספים שהופקדו בתיק הקודם לתיק הנוכחי.

המשיבה טענה כי מדובר בעבירה חוזרת המבוצעת על ידי אותו כלי רכב בטווח של מספר חודשים וכי תכלית התפיסה הינה מניעתית כמו גם למטרת חילוט. עוד ציין כי חוק שמירת ניקיון חל גם על שטחים פרטיים והשלכת הפסולת במקום המתואר מחלחלת לקרקע וגורמת לזיהום. עוד נטען כי המקום משמש כתחנת זבל פיראטית וכי הדבר נמצא עדין בחקירה.

ב"כ המשיבה עמד על כך שהבקשה הוגשה בסמוך מאוד לתפיסה וכי שחרור התפוס כנגד הפקדה כספית בפעם הקודמת לא היה בו כדי להרתיע את המבקשת.

לאחר הדיון שהתקיים בתיק הוגש חומר החקירה לעיוני והתיק בשל למתן החלטה.

כמו כן המבקשת הציגה לעיוני הסכם התקשרות עם חברה מוסמכת להטמנת פסולת וטענה ליישומה.

בקשה להחזרת תפוס - התשתית המשפטית

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט - 1969 (להלן - הפקודה) מקנה למשטרה סמכות לתפוס ולהחזיק חפצים העונים על אחת מחמש החלופות הקבועות בסעיף דהיינו: חפץ שבאמצעותו נעברה עבירה או שעומדים לעבור בו עבירה, חפץ שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. בבש"פ 342/06 חברת לרגו לעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, החלטה מיום 12.3.06, להלן - עניין לרגו) הגדירה כב' השופטת פרוקצ'יה את מתחם שיקול הדעת השיפוטי להחזרת תפוס והתנאים לכך.

בעניין לרגו נקבע כי בעת בחינת בקשה להחזרת תפוס יש להפעיל את מבחן המידתיות באופן דומה לזה שנעשה בעת בקשה למעצר עד תום ההליכים בשינויים המחויבים, דהיינו: יש לבחון האם קיימת חלופה שתגשים את מטרת התפיסה הספציפית בדרך שתפגע פחות בזכות הקניינית של המבקש כשנקודת האיזון בין האינטרסים המנוגדים משתנה או עשויה להשתנות ככל שחולף הזמן.

מטיעוני המשיבה עולה כי מטרת התפיסה במקרה זה הינה ככל הנראה למסלול של חילוט וכן למטרה מניעתית בשים לב לשימוש שנעשה במשאית ולנתון כי מדובר בתפיסה שנייה בטווח של מספר חודשים. עוד עולה מחומר החקירה חשד להפעלת תחנה פסולת פירטית במקום וחומר החקירה שהוצג בפני מבסס את החשד הסביר הן לעניין זה והן לעניין השלכת הפסולת. גם לעניין החילוט יש בסיס מתאים בחומר החקירה בעניינה של המבקשת.

תכלית תפיסה מסוג זה הינה תכלית הצופה פני עתיד ועל כן יש לבחון מהם התנאים שיש בהם כדי להבטיח שתכלית זו לא תסוכל והכול בכפוף לכך שקיים מקור סמכות לעצם התפיסה. משכך, נקבע בעניין לרגו כי בית המשפט נדרש לבחון האם מקור הסמכות לתפיסה לא פקע והאם ניתן להשיג את תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין. עוד נקבע שם כי משך הזמן צריך לבוא במניין השיקולים בהתחשב בכך שסעיף 35 לפקודה קובע אינדיקציה לפיה עומדת לרשות המשטרה תקופה ראשונית של 180 יום שמעבר לה נדרשת הארכה על ידי צו שיפוטי.

בהחלטה בעניין דיאמונדס נדרש כב' השופט הנדל לטענה בדבר חשש מפני הפחתת ערכם ושווים של הנכסים שנתפסו. שם נקבע ברוח הדברים שנקבעו גם בעניין לרגו כי נקודת האיזון משתנה ככל שההליכים מתארכים ובשים לב לנסיבות הספציפיות של כל תיק, כשהנתון כי מדובר בנכס כלה או בנכס שערכו הולך ופוחת הוא רק אחד מהשיקולים שצריכים לבוא במניין וכי גם במקרה ומדובר בנכסים מסוג זה עדין יש ליתן משקל מתאים לעובדה כי ההליך נמצא אך בשלב מקדמי.

מן הכלל אל הפרט

לעניין מקור הסמכות -

לטעמי, ועל אף טענותיו של ב"כ המבקשת המלומד, לא יכולה להיות מחלוקת בדבר מקור הסמכות של המשטרה להחזיק בתפוס בנקודת זמן זו ובטרם חלפו 180 הימים ממועד תפיסת הרכב.

עמוד 2

לעניין הפגיעה בזכויות המבקשת והאם יש בה כדי לעמוד במבחן המידתיות -

השיקולים אותם מעלה המבקשת בבקשתה, שעיקרם פגיעה בזכות הקניין והעיסוק, הם אמנם השיקולים הרלבנטיים שבית המשפט מצופה לבחון.

בהתחשב בכך שההליך המשפטי מצוי בשלב מקדמי באופן שעדיין לא חלף פרק הזמן שהמחוקק עצמו מצא להגדיר כפרק זמן ראשוני אשר אינו טעון צו שיפוטי, אופי העבירה המתבררת במסגרתו, ובשים לב ליתר הנתונים העולים מתיק החקירה לרבות היות העבירה עבירה חוזרת, התמונות המציגות את אופי השימוש שנעשה ברכב והראיות לכאורה לעניין השלכת הפסולת כעולים מתיק החקירה - מוליכים למסקנה כי נקודת האיזון בשלב זה נוטה לצד המשיבה וכי הפגיעה בזכויות המבקשת בנקודת זמן זו עודנה מידתית.

אין בידי לקבל את טענת המבקשת כי אין לחובתה הרשעות קודמות או כי מיצוי ההליך הקודם בהודעת קנס בסך 3,000 ₪ מאיין את כל שנעשה לפניה. בית המשפט אינו נדרש לגובה הקנסות או לפרשנות שבחירה המבקשת ליתן לכך שלא נתמכו בפסיקה אלא בוחן את הנתונים המונחים בפניו בראי העבירה הנטענת ותכליות התפיסה.

מהתיק שבפני עולה כי אך לפני חודשים אחדים נתפסה אותה משאית בביצוע אותה עבירה ולא היה בהליך שננקט כדי להרתיע את המבקשת מביצוע אותה עבירה פעם נוספת. עצם גובה הקנס שנקבע - ולא שולם לדברי המבקשת עד היום - אינו מעלה ואינו מוריד בשלב דיוני זה והוא אינו קנה המידה לקביעת תנאי השחרור.

תנאי השחרור, כמו תנאי התפיסה, אמורים במקרה זה למנוע הישנות ביצוע העבירה או העמדת מחיר כלכלי כבד כנגדה על מנת להרתיע את היחיד והרבים וכן לאפשר חילוט במקרה ובו ייגזר כך בתיק העיקרי אם יהיה כזה.

אני דוחה את טענות המבקשת לעניין היות השטח שטח פרטי ומוטב היה משלא היו נטענות. התמונות בתיק החקירה מדברות בעד עצמן ומצביעות על נזק שעשוי להיגרם לציבור בכללותו שהמשיבה אמורה על בטחונו ובריאותו, ואין לקבל מצב בו איש יעשה את הישר בעיניו ללא כל התחשבות בחוקי המדינה ובבריאות הציבור.

לעניין תנאי השחרור המבוקשים - בהקשר זה ראוי לציין כי המבקשת לא הציגה במסגרת הבקשה נתונים אודות שוויון הכספי של הרכב התפוס באופן שניתן יהיה לגזור ממנו תנאים מתאימים או לקבוע ערבויות מתאימות בשיעור הנטען על ידה. אני מתקשה לקבל את ההערכה הכללית שנמסרה במעמד בדיון בשים לב לכך שבדיון שהתקיים בפני כב' השופט חאמד צוין שווי גבוה בהרבה וזאת אך לפני חודשים ספורים.

נרשמה הודעת המשיבה כי בכוונת יחידת התביעות להגיש כתב אישום ובקשה לחילוט הרכב.

בשים לב לפרק הזמן הקצר יחסית ממועד התפיסה הרי שמדובר בפרק זמן סביר ומידתי בשלב זה ובכל מקרה כזה שיש בו כדי לעמוד בהוראות החוק והפסיקה בשים לב למקור הסמכות והתכלית המוצגת וחומר הראיות שהונח בפניי יש בו כדי לבסס הרף הנדרש.

כל טענות המבקשת באשר לסמכות התפיסה -נדחות. יחד עם זאת לבית המשפט שמור תמיד שיקול הדעת לקבוע דרך

מידתית יותר או פוגענית פחות כל עוד אין בכך כדי לסכל את מטרת התפיסה כליל. צודקת המשיבה כי לא היה בתנאים הקודמים כדי להרתיע את המבקשת מלשוב ולבצע את העבירה לכאורה ותנאי שחרור צריכים לגלם התנהלות זו המגלמת גם זלזול ברשויות שלטון החוק.

אשר על כן, והגם שלכאורה ניתן היה להורות על דחיית הבקשה הרי שבהתחשב במכלול השיקולים אהיה נכונה להורות על שחרור התפוס בתנאים אשר יבטיחו את תכלית התפיסה שהיא נכון לעת הזאת - חילוט ומניעת הישנות העבירה - ובין צמצום הפגיעה בזכויות המבקשת ובשים לב לנסיבות התיק. לטעמי, קביעה ברוח זו אינה פוגעת מצד אחד בתכלית המשיבה שהיא אפשרות להיפרע בסופו של יום מנכס שבוצעה באמצעות עבירה ומניעת המשך ביצוע העבירות ומנגד פגיעה מידתית והולמת בזכויות המבקשת בשלב זה בו טרם התקבלה החלטה על הגשת כתב אישום.

סוף דבר

אשר על כן ובהתאם לתנאים שנקבעו במקרים דומים בפסיקת ביהמ"ש המחוזי והעליון (ראה לדוגמא בש"פ 6817/07 סיטבון נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 31/10/07) והחלטות קודמות שניתנו על ידי ובנסיבות תיק זה - שהינו תיק שני למבקשת בטווח של חודשים בודדים בלבד - אני מורה כי התפוס ישוחרר בכפוף לקיום כל התנאים הבאים במצטבר:

1. הפקדה במזומן או בערבות בנקאית צמודת מדד לטובת המדינה בשיעור של 30% משווי הרכב על פי מחירון "יצחק לוי". הסכום שהופקד בתיק קודם ייחשב על חשבון החיוב הנ"ל ויועבר לתיק זה.
2. הצגת פוליסת ביטוח מקיף לרכב כאשר משטרת ישראל תירשם כמוטב ראשון בפוליסת הביטוח וזאת עד תום ההליכים המשפטיים.
3. המבקשת או מי מהם לא יערכו כל דיספוזיציה ברכב ויירשם איסור דיספוזיציה במשרד הרישוי עד תום ההליכים המשפטיים.
4. תיחתם התחייבות אישית על ידי הבעלים של המבקשת (החברה) בסך 50,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה לפי חוק שמירת הניקיון למשך שנתיים מהיום.

רק עם מילוי כל התנאים והצגת המסמכים לב"כ המשיבה ישוחרר התפוס .

יובהר כי ככל שיעלה בידי המבקשת לעמוד בתנאים ולהביא לשחרור התפוס יהיה עליה לשאת בהוצאות האחסנה כפי שיהיו במועד שחרור התפוס כתנאי לשחרורו.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותחזיר את חומר החקירה לב"כ המשיבה בתיאום מראש.

ניתנה היום, כ"ב שבט תש"פ, 17 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

